

Zebranie szkoleniowe OSŁ WIL

W dniu 10 maja 2008 r. w siedzibie WIL w Poznaniu, al. Niepodległości 37, odbyło się coroczne szkoleniowo-dyskusyjne, podsumowujące, zebranie członków Okręgowego Sądu Lekarskiego. Tym razem, ze względu na roboczy charakter, ilość problemów i obfitość tematów, przeprowadzone zostało wyłącznie we własnym gronie organu samorządu.

Na pierwszy ogień poszły orzeczenia naszego sądu podjęte w tej kadencji, do których uprawnione osoby złożyły odwołania. Przypomnę, że odwołanie takie może złożyć rzecznik, obwiniony lekarz, a w razie uniewinnienia lekarza – osoba mająca nadany status pokrzywdzonego. Odwołanie winno być złożone w przeciągu 14 dni od dnia otrzymania z OSŁ orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Odwołania od orzeczeń naszego sądu były rozstrzygane przez Naczelny Sąd Lekarski. Przytaczałem więc argumenty zawarte w naszych uzasadnieniach, argumenty przedkładane przez odwołującego się, orzeczenie wydane przez NSL i co dla nas najistotniejsze, tezy uzasadnienia orzeczenia NSL. Przytaczane tezy to przecież dla sądu I instancji najlepsza tzw. linia orzecznicza. Tu trzeba dodać, że liczba odwołań od orzeczeń OSŁ jest niewielka, a cieszę również fakt, iż tylko kilka orzeczeń, i to na korzyść ukaranego przez OSŁ lekarza, zostało przez NSL uchylonych.

Doktor Jędrzej Skrzypczak przedstawił, znane w dniu szkolenia, fakty dotyczące wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z konstytucją zapisów ustawy o izbach lekarskich i związanych z nią zapisów art. 52 Kodeksu Etyki Lekarskiej. Ten aspekt szkolenia wymaga odrębnego

omówienia w kolejnym artykule. Dzisiaj trzeba podkreślić, iż informacje przekazywane przez media rozmiągają się w większości z rzeczywistym wyrokiem TK i jego skutkami. Dzisiaj też trzeba podkreślić, że Okręgowy Sąd Lekarski w Poznaniu, zanim ten wyrok zapadł, orzekając w sprawach naruszenia art. 52 KEL stosował się (podświadomie?) do podanej wyroczni trybunału. No i trzeba podkreślić, iż TK nie poddał krytyce całego kodeksu, że nawet nie uchylił i nie nakazał zmienić treści art. 52 KEL, a nakazał jedynie właściwie ten artykuł interpretować i stosować.

Zebranie szkoleniowe OSŁ WIL

dokończenie ze str. 11

Z przyjemnością wysłuchaliśmy referatu naszego nowego pracownika kancelarii, studentki prawa UAM, Joanny Krzyżanowskiej, poświęconego orzecznym w ostatnim czasie karom zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza. Prowadziliśmy dyskusję na temat procedury wykonawczej tych kar i braku wiedzy ukaranych kolegów o tej procedurze. Ten temat zdaniem sądu wymaga również odrębnego artykułu. Na dzisiaj prosba do P.T. Lekarzy stających przed sądem w charakterze obwinionych – pytajcie o swoje prawa i o tę procedurę. Sąd z obowiązku na te pytania odpowie.

Wiele czasu zajęło przedstawienie tworzono projektu nowej ustawy o izbach lekarskich. Czyniłem to z obowiązku, będąc jednym z członków zespołu pracującego nad tym projektem. Omówiono zmiany dotyczące konstrukcji samorządu, procedur wyborczych, zadań samorządu i jego organów ze szczególnym uwzględnieniem zapisów dotyczących sądów i jego członków. Najwięcej czasu poświęcono rozdziałowi odpowiedzialności zawodowej, rozbudowanemu niemal dwukrotnie w stosunku do zapisów obecnych, a korygowano przy tym z niemal 20-letniego doświadczenia samo-

rzędu. Kroki milowe tej zmiany to nadanie uprawnień strony postępowania pokrzywdzonemu i rozbudowanie katalogu możliwych do orzekania kar. Jasność zapisów i jednolita interpretacja tych zapisów ma za zadanie poprawić image samorządu i zmienić powszechne społeczne przekonanie o solidaryzmie lekarzy w negatywnym aspekcie tego słowa.

Na zakończenie poruszono bieżące sprawy dotyczące członków sądu, nasze możliwości pracy społecznej, nasze kłopoty, nasze odczucia. Znacznie przekroczyliśmy zaplanowany czas szkolenia. Jak zwykle mimo społecznego charakteru zadań realizowanych przez Koleżanki i Kolegów, pomimo dnia wolnego, pomimo przepięknej pogody na sali obrad WIL nie było wiele wolnych miejsc. Nie mogę nie zauważyć stuprocentowej frekwencji (już po raz kolejny) reprezentacji Delegatury Piłskiej.

Wszystkim dziękuję nie tylko za przybycie, ale też za dyskusję, stanowiska i za codzienne wypełnianie swych zadań. Dziękuję za przygotowanie szkolenia pracownikom kancelarii sądu i pracownikom izby. Szczególnie, jak zwykle, mgr Hannie Śmięgielskiej. Za prawidłowe wykonywanie zadań i słuszne, przemyślane i sprawiedliwe (naprawdę) orzeczenia podziękuję członkom sądu na najbliższym Okręgowym Zjeździe Lekarzy.

GRZEGORZ WRONA